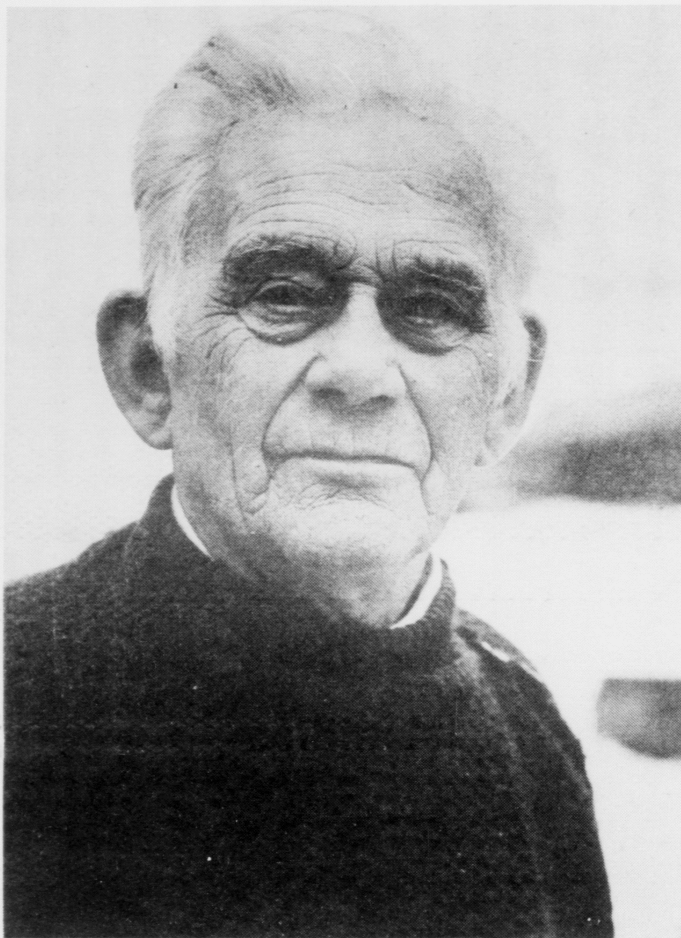

Úr Dímunar søgu

Dímun, og bað um at fáa hann, men Tróndur vildi ikki lata hann. Tá klagði prestur Tróndur fyri, at hann var komin fyri barn, og Tróndur varð tá av við oynna, men varð sitandi sum uppsitari á oynni.

Eftir hetta fór Hanus, son Jógvan Ísakson í Stórástovu í Skúoy at friggja til leysingadóttir Trónða. So vildi Jógvan Ísakson hjálpa Hanusi soni sínum at verða bóndi í Dímun, og fáa dóttir Trónða at vera egta-barn. Hann klagði prestin fyri, at hann hevði drigið brúðar vigsluna so langt út. Prestur mátti tá bota ein stóran mulkt og biðja Trónd um tilgeving.

So giftist Hanus við dóttir Trónd, festi oynna og bleiv bóndi. Tey áttu fyra børn, ein son og triggjar datur. Sonur æt Jógvan. Hesin Jógvan varð bóndi eftir Hanus faðir sín. hevði konu úr Skemmuni á Trøðum á Sandi, hon æt Anna, doyði í barsilssong við fyrsta barni og barnið doyði við. Tann elsta systir Jógvan giftist við einum manni úr Skúoy, sum æt Tummas Ólason. Tey áttu fyra børn. Harimillum ein son sum æt Óli, bæði stórur og sterkur; hann bleiv tá bóndi eftir Jógvan, men giftist ikki. Óli átti ein bróðurson í Skúoy, sum æt Mikkjal Tummas-son, hann var fyrst giftur í Skúoy, men tá Óli, faðirbróður hansara doyði, gjørdist hann bóndi á Dímun. Kona hansara livdi í fimm ár eftir tey vóru gift, so doyði hon í barsilssong. Eftir tá giftist hann við Jóhannu Pætursdóttur úr Hesti. Tey áttu seks børn, so fell Mikkjal, tá bleiv kona hansara svøk til høvðið, og varð so av við oynna.

Eftir hetta kom Sørin Dýðriksson úr Kollafirði og úr Dali Rasmus Jóhanisson, regjördu nøkur ár við oynni, men leigan varð ikki goldin.

Eftir tað festi Janus Ólason oynna, hann var úr Sumbæ, kona hansara var úr Kollafirði, hon æt Greta. Janus var bóndi í trettan ár. Tá hann var deyður giftist einkjan, Greta upp aftur við Jógvan Johannesen úr Dalsgarði í Skálavík.

(Enok Thomasen).

So sigur søgumaðurin Enokkur á Skarvanesi. Viðhvørt ber nokk so væl saman, tað, ið hann sigur her, og tað, ið Anton Degn hevur, men Anton Degn hevur Tummas Jørundsson sum bónda frá 1584 til 1615, næsti er Harra Jens Jensen Skive frá 1615 til 1653 og so kemur Harra Klæmint frá 1653 og nokk til 1685. Hann misti vist oynna, so har ber væl saman við tað Enokkur sigur, men næsta mannin nevnr Anton Degn Hans Eliassen, men eftir Enokki skuldi hann itið Hanus Jóansson, hann var bóndi fyrri 1685 og til 1692. Eftir hann kemur sonurin Jógvan Hansen frá 1692 til 1751. Síðan kemur Óli Thomesen úr Skúoy frá 1751 til 1784. Eftir hann kemur Mikkjal Thomesen, eisini úr Skúoy 1784 til 1807 ella har út í móti.

Tá var tað at oyggin varð boðin upp á tingi. Standurin var ringur, mestur ikki kúbein eftir og mestur sørt við seyð. Dímun mundi vera boðin fleiri ár upp á tingi, men so buðu bróðurnir Janus og Sørin úr

Gunnar á Toft í Dali skrivar

Egeri gamal nú — farin um tey fyrsinstjúgu, so tað verður nokk ikki mikil skrivning av mær. Men onkur hevur orðað við meg, at eg átti at sett nøkur orð á blað um Stóru Dímun, bæði tí at faðir mín var sonur úr Dímun, og sjálvur arbeiddi eg í Dímun nøkur av mínum bestu árum.

Í søguligari tíð vita menn um einar fjúrtan bóndir í Dímun. Men teir sum Anton Degn roknar upp sum bóndir í Simun hava verið teir, ið hava staðið fyrri oynni sum festarar, men teir fyrstu hann nevnr hava ikki búð á oynni, teir hava haft uppsitarar fyri seg, og hesar hevur tann vanligi maðurin sætt sum Dímunarbøndur.

Tað vil so til, at eg eigi eitt bræv, sum er uppskrivað eftir Enokki Thomasen á Skarvanesi, har sigur Enokkur:

»Skógangs-Jógvan æt ein bóndi á Stóru Dímun (tað er kanska tann fyrsti bóndi man veit við navni á Dímun). Man veit ikki um hann var son bóndan á Dímun ella son bóndan á Bø í Húsavík. Hann átti

son og dóttir. Sonurin æt Tróndur. Hann skuldi vera bæði stórur og sterkur og hartil vakur; men latur.

Kona Jógvan doyði, og hann giftist upp aftur við dóttir sýslumannin á Sandi, Tummas Jørudsson, hon æt Anikka; við henni átti hann ein son sum æt Lýðar, tey kallaðu hann Vegarin. Hann var frálíka sterkur. Annika móðir hans skuldi drepa mann sín, harfyri skuldi hon verða søkt niður á vágni í Havn.

Tróndur bleiv tá bóndi á Dímun. Kom fyrri barn við dóttir bóndan úti í Stovu í Skúoy, tað var eitt gentubarn. Presturin dróg út við brúðar vigsluni, væl trý fjerðingar, eftir hann hevði skrivað seg inn. Hans festarmoy doyði í barsilssong.

Eiríkur, ein maður úr Sunbæ, giftist við systir Trónða. Hann sigst at hava verið ófriðamaður, og Tóndur hevði ringar dagar meðan teir vóru saman á oynni. Eiríkur fall til sjós í Álvishelli, og alt manskapið á oynni, uttan tann ið sat og hugdi eftir.

Einaferð skuldi Sandoyar prestur, Harra Klæmint, fáa at siggja ein stóran og feitan oxa hjá Tróndi í

Lendingin